

Уряд Голландії запланував виділення засобів у розмірі декількох мільярдів євро для введення в широке використання ряду пакувальних матеріалів, здібних до біологічного розкладання.

В Україні, на жаль, зараз відсутня політика в області утилізації полімерних відходів. До цих пір не прийнятий закон «Про упаковку і пакувальних відходах». Не існує інфраструктури роздільного збору сміття і промислового виготовлення компостів.

ТРУДОВА МІГРАЦІЯ УКРАЇНЦІВ

Викл. Соловйова Т. М., студ. Тютюнник Н., ПТ КІ СумДУ

Питання трудової міграції є однією із найактуальніших проблем сьогодення. Основними чинниками, що спонукають до трудової міграції, є несприятлива економічна ситуація в Україні, нестача робочих місць на ринку праці, низька мотивація легальної зайнятості і, як результат, проблема з адекватно оплачуваною роботою. Усі ці фактори дають підстави для виїзду українських громадян для працевлаштування за кордон та до країн СНД.

На сьогоднішньому етапі розвитку України, ускладненого світовою економічною кризою, помітною проблемою є негативна динаміка народжуваності та смертності, а також мінусове сальдо міграції. Провідну роль у даній проблемі відіграє трудова міграція. Сьогоднішня Україна – міграційний донор, а не міграційний реципієнт. За різними експертними оцінками, масштаби міграційних поїздок українських громадян за кордон коливаються в межах від 4 до 7 млн. осіб.

Досить болісною для нашого суспільства стає проблема покинутих дітей. Після від'їзду одного з батьків на заробітки перед дитиною постає проблема емоційного дискомфорту, що призводить до таких наслідків, як погане навчання, затримки в психологічному й соціальному розвитку, вступ до злочинних угруповань. У зв'язку з низькими квотами й високими податками у своїх країнах іноземні роботодавці надають перевагу нелегальному найму. А багато українців навіть не знають про легальний механізм виїзду і, як правило, шукають нелегальні шляхи, що є і ризикованими і дорогими. Мігранти масово використовують студентські та туристичні візи, нехтуючи обмеженням на кількість робочих годин, тощо.

Ставлення бізнесменів і чиновників за кордоном до українських нелегалів є доволі критичним. Їх грабують, б'ють, кидають

у в'язниці без суду й слідства. Основними сферами, де зайняті працівники-мігранти, є будівництво, сільське господарство (збирання врожаю), домашнє господарство (прибирання домівки, готування їжі, доглядання дітей та людей похилого віку), сфера торгівлі та сервісу (у т. ч. – готельний бізнес). Але це не зовсім так: з України виїжджають за кордон і вчені, і викладачі, і спеціалісти в області медицини та високих технологій, і програмісти. Тому проблема «витікання кращих інтелектуалів» для нашої країни є вкрай болючою й актуальною.

Вимоги заробітчан полягають у покращенні роботи українських консульств за кордоном, забезпечення українських мігрантів правом страхування, зокрема на випадок смерті, а також визнання в Україні закордонних дипломів про освіту.

Інша вимога українських заробітчан – реалізація права на освіту: адже сьогодні українські школи за кордоном створені виключно з ініціативи самих імігрантів. Нині вони входять в організації, які не є українськими. Утім, зрозуміло, що йдеться не тільки про початок великої державної роботи, яку мають цілеспрямовано та послідовно виконувати наші народні обранці та урядовці. Наступними етапами цієї відповідальної і вкрай важливої роботи мають стати: 1) розробка та прийняття законопроектів про основні засади державної міграційної політики; про прикордонну трудову міграцію; про регулювання міждержавної трудової міграції; про соціальний захист трудящих-мігрантів; 2) удосконалення механізмів легального працевлаштування громадян України за кордоном на основі системи міждержавних угод та міжурядових договорів про взаємне працевлаштування громадян та їх соціальний захист, забезпечення реалізації їх прав; 3) продовження практики укладення договорів і досягнення домовленостей щодо спрощення візового режиму, умов перетину кордонів та перебування громадян на території інших країн; 4) поширення практики укладання угод про співпрацю прикордонних регіонів держав, що межують із Україною, із питань розвитку прикордонних міграцій і взаємного врегулювання трудової діяльності громадян, які працюють на прикордонних територіях за межами своїх держав; 5) розробка та реалізація державної програми щодо забезпечення комплексного підходу до регулювання різних форм трудової міграції, оптимізації міграційних потоків для забезпечення стійкого соціально-економічного та демографічного розвитку країни; 6) приведення нормативно-правових норм України у відповідність із положеннями ООН, МОП і СОТ стосовно трудових мігрантів.

Важливим напрямком удосконалення міграційної політики України є створення й підтримка інформаційного забезпечення управління міграційними потоками шляхом створення Єдиної інформаційної системи обліку та аналізу міграційних потоків у рамках інтегрованої міжвідомчої автоматизованої системи обміну інформацією. Надзвичайно актуальною є розробка законопроекту про правовий статус трудових мігрантів, який би дав чітке визначення українського трудового мігранта як такого, що належить до окремої категорії осіб. У майбутньому законопроекті потрібно врахувати пропозицію громадських організацій українців за кордоном щодо визнання в Україні документів про освіту інших держав. На підставі документів про освіту іноземних держав діти українських трудових мігрантів матимуть право на вступ до середніх та вищих навчальних закладів України за умови складання іспиту з української мови.

Реалізація запропонованих законодавчих ініціатив, сприятиме реалізації прав людини та громадянина не тільки в Україні, а й за її межами, підвищить міжнародний авторитет України та стане важливим кроком на шляху її реальній інтеграції в міждержавні об'єднання.

ПРИЧИНИ ГАЛЬМУВАННЯ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Учителі Чорній Л.Й., Хричиков О. Ю., учениця Петрова Т.,
Конотопська гімназія

У сучасному світі відпочинок, рекреація, туризм, оздоровлення – що врешті означає здоров'я – є найвищою соціальною цінністю. Тому за останні кілька десятиріч у світі зростає значення туризму й рекреації. Це пов'язано в першу чергу зі значним ростом прибутків населення економічно розвинутих країн, зростанням загальноосвітнього рівня людей, розвитком транспортного сполучення. Люди залишають свої домівки з наміром відвідати нові місця, збагатити себе знайомством з пам'ятками історії, культури й мистецтва. Крім того, індустріальний розвиток цивілізації, забруднення екологічних систем навколо великих промислових районів, збільшення психологічного навантаження на людину через прискорення темпу життя змушує все більшу кількість людей шукати відпочинку та оздоровлення в поки що екологічно благополучних регіонах світу.